

GỬI BẠN TÔN THẤT SƠN

Sơn thân mến

Nhân lúc đọc Email, thấy có một bức thư tâm tình của một người trẻ trong nước, ít có điều kiện tin tức như trong các nước tự do, mà người bạn trẻ rất hiểu biết. So sánh với thành phần có bằng cấp kiều ngạo về cái địa vị của mình, thì người ta có thể nói anh bạn trẻ này đúng là một trời một vực! Ở trong nước, ngoại trừ những lớp người nhờ mách mung, nhờ chấp nhận làm súc vật, hầu hết những ai lo sợ dân tộc mình sẽ bị Hán hóa đều mong mỗi TT Donald Trump sẽ thắng cử nhiệm kỳ II. Tuy ở xa, nhưng họ thấy những hành động thiết thực của TT Donald Trump sẽ làm đảng cộng sản Trung Hoa sẽ tan rã.

Tôi chuyển bức thư của người bạn trẻ ở trong nước để Sơn phổ biến đến những người Việt Nam nào còn nghĩ tới nòi giống.

Thân ái,

Bằng Phong Đặng Văn Âu.

TÂM TÌNH CỦA MỘT NGƯỜI TRẺ TẠI VIỆT NAM

Ngô Đình Thắm

TÔI HI VỌNG TẤT CẢ NHỮNG NGƯỜI THÂN THUỘC VÀ BẠN BÈ MÌNH Ở MỸ SẼ BỎ PHIẾU CHO ÔNG TRUMP VÀ ĐẢNG CỘNG HÒA THÁNG 11 TỚI.

Vì lời đề nghị này là vô cùng chân thành và nghiêm túc, nên ngay sau đây tôi sẽ trình bày quan điểm của mình như 1 sự luận giải và thông qua đó hi vọng có thể thuyết phục những người mà tôi gửi gắm cũng như bất kỳ ai khác tình cờ có cơ duyên hạnh ngộ.

Trước tiên cần khẳng định rõ 1 điều: tôi không phải là fan hâm mộ thần tượng ông Trump. Minh xác điều này dĩ nhiên không phải cho những người đã hiểu tôi, mà để giúp những ai mới lần đầu tiếp cận sẽ không bị trạng thái "bức tường phản kháng tâm lý" và "cảm tính thù ghét Trump" kích động gây nên phản ứng dội ngược/ bài xích với những quy chụp/ định hình tư tưởng tiêu cực. Còn nhớ, năm 2016 có người bạn đã hỏi tôi sẽ chọn ai giữa Hillary Clinton và Donald J. Trump. Tôi trả lời rằng tôi hi vọng sẽ có 1 vài nhân vật ưu tú hơn xuất hiện, nhưng nếu không còn ai thì tôi sẽ "buộc phải chọn" Trump chỉ bởi vì Hillary Clinton quá gian ngoa, lẻo lá và xảo quyệt. Sau khi Donald J. Trump đắc cử và ngồi vào ghế tổng thống Mỹ, tôi cũng chỉ quan tâm theo dõi để nhìn nhận và đánh giá xem những chính sách, quyết định, hành động của ông ta sẽ ảnh hưởng

thế nào đến cục diện thế giới, đặc biệt là có thể đem lại những lợi ích hay nguy hại gì cho quê hương Việt Nam của tôi hay không.

Là người có tư tưởng chính trị rất rõ ràng và quyết liệt, từ thời kỳ mà nhiều người ở Việt Nam khi vừa nghe tới 2 từ "chính trị" lập tức giãy nảy lên và né tránh, phủ nhận, từ chối nó thì tôi đã luôn khẳng định công khai ngay cả với những nhân viên an ninh cộng sản có nhiệm vụ giám sát tôi khi đó rằng tôi đặc biệt quan tâm, hứng thú và có dự định tham gia chính trị để cống hiến, phục vụ và xây dựng, chấn hưng tổ quốc. Còn nhớ 1 lần, khi nghe tôi xác định lại lập trường ấy, viên an ninh (mà tôi gọi là chú vì đã đứng tuổi) ngó ý rằng ông rất tôn trọng và quý tôi, nếu tôi đồng ý cưới con gái ông ấy (cô bé khá xinh xắn và đang học năm cuối đại học khi đó) thì ông sẽ đưa tôi vào đảng cộng sản và sẽ sắp xếp cho tôi 1 chức vụ để tôi có thể thực hiện lý tưởng chính trị như mong muốn. Nhưng tôi đã cảm ơn và trả lời rằng "Chế độ này chắc chắn không chấp nhận, sẽ hủy hoại và loại trừ những người như cháu, cũng như cháu sẽ không thể nào chấp nhận đồng hành và phục vụ nó được". Kể 1 chút như vậy, để mọi người có thể hiểu rằng, người như tôi thì tuyệt đối không có chuyện sùng bái, tôn thờ, thần thánh hóa lãnh tụ hay bất kỳ ai cả. Nhưng tôi ý thức rất rõ ràng và chắc chắn về vai trò, tầm quan trọng cũng như ý nghĩa và sự cần thiết của nhân tố lãnh đạo. Với tôi, lãnh đạo là để phục vụ và vinh quang duy nhất của lãnh đạo không phải là địa vị và danh hiệu mà là đem lại được những lợi ích tốt đẹp cho cộng đồng mình. Và vì là 1 người hoạt động chính trị, với tôi mọi chính trị gia đều đơn giản là những tiền bối, người đi trước, đàn anh, bạn bè, đồng nghiệp hay đối thủ. Và trong số họ sẽ có những người mà tôi kính trọng, nể phục, quý mến, ủng hộ, hỗ trợ, đồng cảm cũng như sẽ có những người mà tôi ghê tởm, khinh bỉ, coi thường, lên án, chỉ trích, chê bai, xa lánh, thậm chí là đương đầu, chống đối. Nhưng có gì đâu, trong thế giới chính trị thì tất cả các cung bậc cảm xúc ấy, từng thứ một đều là những thành tố rất đời bình thường.

Ông Trump khiến cho thế giới phân cực dữ dội, và nhiều người đã chống ông vì nhầm lẫn sự phân cực này với tình trạng chia rẽ, cục bộ và cô lập. Thực chất thì, loài người tồn tại, phát triển và tiến hóa nhờ sự phân cực. Bởi vì ở mọi thời điểm sẽ luôn tồn tại những cộng đồng/ quốc gia bị cai trị bởi kẻ xấu. Các quốc gia/ cộng đồng ấy không xấu nhưng những người tốt của họ đã không đủ bản lĩnh và tài năng để kiềm chế, khuất phục những kẻ gian tà tranh giành quyền lực. Mà khi 1 cộng đồng/ quốc gia bị lãnh đạo/ dẫn dắt bởi những kẻ xấu thì họ sẽ phát triển/ vận động theo chiều hướng xấu. Chủ nghĩa Phát Xít, chủ nghĩa Cộng Sản và các quốc gia Hồi Giáo cực đoan chính là những bằng chứng cụ thể và chân thực. Sự phân cực giúp tách biệt những thực thể xấu xí này khỏi xã hội văn minh loài người và nhắc nhở người ta ý thức lưu tâm, đánh giá, đề phòng chúng cũng như đề phòng để chính bản thân không trở nên như chúng. Khi xu hướng toàn cầu ập đến, việc bình thường hóa quan hệ với những cộng đồng/

quốc gia này đã xoá đi ranh giới và ý thức cảnh giác đó. Bình thường hóa quan hệ, đưa Trung cộng vào tổ chức Kinh tế thế giới và Liên Hiệp Quốc một cách vô điều kiện khi quốc gia này chưa chịu thay đổi thể chế cai trị là 1 sai lầm vĩ đại của nước Mỹ nói riêng và nhân loại nói chung. Điều này giống như việc tha bổng cho 1 thằng côn đồ vũ phu mà chỉ bắt nó hứa sẽ không đánh đập vợ con nữa vậy. Hậu quả là thế giới tự do thì hoàn toàn quên đi ý thức cảnh giác đề phòng trong khi Trung cộng thì cứ âm thầm vươn vòi bạch tuộc, mua chuộc và tha hóa trụ cột các quốc gia, tiêm nhiễm đường lối tư duy độc tài, ti tiện đầu độc khắp mọi nơi, cổ súy và xúi giục, dụ dỗ người ta tiếp nhận, xuôi theo quan điểm và lối sống duy vật hạ đẳng. Bằng sự gian manh và quyền hành của mình ở Liên Hiệp Quốc, Trung cộng đã nhanh chóng dễ dàng biến tổ chức này thành ổ lây nhiễm và bành trướng chủ thuyết duy vật tha hóa của mình. **Sống chung với Trung cộng đồng nghĩa với việc chấp nhận sẽ chết bởi tay Trung cộng.** Quá trình thâm nhiễm này đang diễn ra hết sức âm thầm thì đùng 1 cái ông Trump xuất hiện, ngồi vào ghế tổng thống Mỹ và chỉ thẳng mặt Trung cộng, gọi đích xác cái danh tính đúng bản chất mà con quỷ dữ vẫn cố sức che đậy trong khoảng thời gian dài dụ dỗ, lôi kéo, tha hóa loài người. Cuộc đồng hóa và đầu độc nhân loại của Trung cộng bị đứng khựng lại, thế giới bắt đầu phân cực trở ra khi ý thức đề phòng con quỷ dữ từng bước được tái lập và phục hồi, lan tỏa. Nhưng trớ trêu là, có nhiều kẻ đã bị đồng hóa xong hoặc gần hoàn tất, những kẻ này đã chấp nhận bán mình để đổi lấy vinh hoa, giàu sang từ Trung cộng. Khi giật mình tỉnh ra, chúng tiếc nuối những tài sản đã trực lợi được, chúng nhìn lại và tiếc nuối đoạn đường mà suốt thời gian qua đã cùng trượt dài trong sự đồng hóa của quỷ dữ. Và chúng quyết định trở thành những kẻ duy vật tuyệt đối để giữ lại những lợi ích khổng lồ này. Nhưng tâm trí chúng thì không thể nào yên ổn và bình lặng nữa, sự sợ hãi tràn ngập với cảm giác sai trái, tội lỗi. Để tự trấn an mình, chúng chọn lựa cách thức là chống lại và hủy diệt ông Trump để đưa mọi người quay trở lại trạng thái bị ru ngủ và tiếp tục trượt trên quán tính tha hóa cũ. Song chỉ tự trấn an bản thân không đủ xua tan sự sợ hãi, vì vậy chúng phải cố gắng lôi kéo thêm thật nhiều người xung quanh nữa, để ẩn mình vào đám đông ấy, để được cảm giác bày đàn xoa dịu. Nhưng đó chỉ là giải pháp nhất thời, về lâu dài và vĩnh viễn thì nhất định phải xóa sổ ông Trump - kẻ vẫn hàng ngày hàng giờ gọi tên chính xác từng chiêu trò, hành vi tà gian, ám muội. Vì đã tiêm nhiễm khuynh hướng tư duy cộng sản, tâm trí những kẻ này trở nên những bóng ma với thực trạng vận hành của thứ chủ thuyết ấy đó là điên cuồng trong bế tắc và hỗn loạn. Là 1 người Việt Nam, tôi cần trạng thái phân cực mà ông Trump đang tạo ra để cứu nguy dân tộc mình, để tách nước Việt ra khỏi quỹ đạo không chế và thôn tính của Trung cộng. Từng bộ mặt thật cần phải được nhìn rõ để có những quyết định tương tác, kết nối, tiếp cận đúng đắn và phù hợp. Cũng như, khi Trung cộng bị cả nhân loại điểm mặt và vạch trần bản chất thì hoặc nó sẽ phải thay đổi để trở nên được chấp nhận hoặc nó sẽ phải bận rộn đối phó với cả thế giới mà không còn nhiều thời gian để không chế, chi

phối, áp đặt ảnh hưởng lên Việt Nam như trước nữa. Thậm chí đôi khi có thể còn là 1 cân nhắc rằng liệu nó - Trung cộng có cần thiết tiếp tục giữ lại 1 kẻ vướng chân vướng tay, vô tích sự bên mình nữa hay không. Thế giới đang dần thức tỉnh về Trung cộng, nhờ việc ông Trump đã chỉ mặt đặt tên, vạch rõ tâm địa và bản chất của bè lũ Tập Cận Bình. Tuy nhiên sự thức tỉnh này vẫn còn chưa đủ, rất nhiều quốc gia, tổ chức, cá nhân đã thụ hưởng quá nhiều quyền lợi từ Trung cộng vẫn chưa mở mắt. Vì vậy, tôi cần ông Trump tiếp tục vị trí và vai trò hiện tại của mình. Tôi không cần ông Trump đánh Trung cộng cho Việt Nam. Tôi cũng không cần ông Trump đòi lại những vùng chủ quyền đã bị Trung cộng cưỡng chiếm của Việt Nam. Những việc đó, chính tôi và dân tộc tôi phải làm. **Tôi chỉ cần ông Trump bảo vệ nước Mỹ và tiếp tục vạch ra cho cả thế giới nhìn rõ bè lũ quỷ dữ Trung cộng Tập Cận Bình là được.**

Rời bỏ hội đồng nhân quyền Liên Hiệp Quốc, rút khỏi hiệp ước chống biến đổi khí hậu có làm cho nước Mỹ trở nên cô lập và xấu xí không? Xin thưa rằng hoàn toàn không mà ngược lại, chính những hành động này mới là sự thể hiện quyền lực cũng như vai trò lãnh đạo cần thiết của Hoa Kỳ. Nước Nga tân cộng sản của Putin đã cùng với Trung cộng lũng đoạn hội đồng nhân quyền LHQ suốt bao năm qua. Tất cả các giải pháp quốc tế về các vấn đề Trung Đông, Syria, Lybia, Tân Cương, Tây Tạng... đều bị 2 kẻ đũa cẩu này ngáng đường với cái quy tắc của LHQ là chỉ cần có 1 phiếu chống thì vấn đề cũng sẽ không được thông qua. Không chỉ thể hiện việc phá rối trong hội đồng nhân quyền LHQ, trên thực tế Putin còn đã từng đánh chiếm Nam Ossetia của cộng hòa Georgia, thôn tính Crimea từ tay Ukraina trong khi Trung cộng thì nuốt chửng Tân Cương, Tây Tạng, chiếm đóng và quân sự hóa nhiều đảo, bãi trên biển Đông với tuyên bố đường lưỡi bò 9 đoạn dưới thời ông Barack Obama làm tổng thống Mỹ. Trước những thực trạng ấy LHQ hoàn toàn bất lực và bị trói cứng tay chân bởi thành viên phá hoại Nga và Trung cộng. Rời khỏi hội đồng nhân quyền LHQ tức là Hoa Kỳ sẽ có toàn quyền đưa ra quyết định và hành động trước những vấn đề quốc tế. Thực ra, vì Trump là 1 người quân tử nên ông ta mới cần làm vậy, chứ nếu tráo trở, trơ trẽn như Nga với Trung cộng thì họ sẽ cứ mặc sức làm việc mà họ thấy, muốn và cần phải làm thôi. Người thành thật, công chính khi ngồi chung mâm, cùng bàn với kẻ gian tà, bỉ ổi thì không những sẽ phải chịu thiệt thòi mà nhiều lúc còn bị mỉa mai, dè bĩu, thóa mạ, khiêu khích nữa. Những người chống Trummp có thể mặc nhiên xem việc Nga làm với Ukraina, Georgia hay Trung cộng làm với Tân Cương, Tây Tạng là rất bình thường và không đề cập gì đến sự vô dụng của LHQ, nhưng khi Mỹ rút chân khỏi cái hội đồng nhân quyền rỗng tuếch đồng lõa với tội ác này thì họ nhảy dựng lên như thể ông Trump đã dẹp bỏ, chà đạp quyền con người vậy. Hay có chăng là Mỹ rút khỏi đó thì nguồn ngân sách viện trợ cho các NGO-ngoe cũng biến mất theo mà những kẻ quen bú mớm thì thấy việc cai sửa thật là tàn ác?!

Rồi khi những kẻ sống bám bị bỏ rơi thì quay ra lên án người cắt đứt với mình là hẹp hòi, ích kỷ và chia rẽ.

Cái hiệp ước chống biến đổi khí hậu toàn cầu thì lại càng trơ trẽn hơn nữa và nó chính là nơi thể hiện rõ nhất tình trạng "mọi thứ đạo đức đều bị nghiền nát bởi lợi ích và tiền bạc. Trong khi Hoa Kỳ và các quốc gia châu Âu gọi tắt là phương Tây ra sức cắt giảm sản xuất công nghiệp đồng thời nỗ lực trồng rừng tái tạo môi trường thiên nhiên thì các công xưởng và nhà máy được di dời, đem đến đặt tại các quốc gia có mức sống và nhận thức trách nhiệm thấp như Việt Nam, Trung Quốc... Mà 1 điều hiển nhiên là các quốc gia này có các tiêu chuẩn về bảo vệ môi trường cực thấp, đã vậy lại còn luôn tìm cách vi phạm chúng. Hậu quả là gì? Nếu các nhà máy, công xưởng được xây dựng tại các quốc gia tiên tiến phương Tây, chúng sẽ phải tuân thủ các tiêu chuẩn và điều kiện khắt khe về bảo vệ môi trường, nghĩa là chúng sẽ sản sinh ra ít khí thải hơn và vấn đề xử lý các rác thải công nghiệp cũng sẽ được thực hiện triệt để hơn. Trong khi tại các quốc gia như Trung Quốc và Việt Nam các chủ doanh nghiệp sẽ tiết giảm tối đa chi phí bằng cách sử dụng máy móc lỗi thời, các quy trình sản xuất lạc hậu, nguyên- nhiên- vật liệu có mức độ gây ô nhiễm cao. Hiệp ước chống biến đổi khí hậu đã không làm được gì hơn ngoài việc nhắc các nhà máy, công xưởng hiện đại từ các quốc gia tiên tiến lên, bớt xén cắt gọt cho nó lạc hậu, cũ kỹ, rẻ tiền đi rồi đem đến đặt xuống các quốc gia có sự quản lý bệ rạc, tồi tệ nhất. Mà cũng ở các quốc gia này thì tình trạng bóc lột lao động, vi phạm nhân quyền là phổ biến và nghiêm trọng nhất. Như vậy, hiệp ước chống biến đổi khí hậu rõ ràng có 1 cái tên gọi mỹ miều nhưng thực chất lại chỉ phục vụ cho việc gia tăng tối đa lợi ích của những kẻ làm chủ sẵn sàng hủy hoại môi trường sống và bóc lột con người đến xương tủy. Đem công xưởng về lại các quốc gia văn minh rõ ràng sẽ làm giảm thiệt hại môi trường đi rất nhiều, song dĩ nhiên lợi nhuận của các ông chủ giàu có trên mồ hôi xương máu người cùng khổ cũng sụt giảm tỷ lệ thuận theo. Vì vậy mà những kẻ trọc phú này phải chống lại ông Trump điên cuồng để bảo vệ tài sản, lợi ích của mình. Vu cho ông ấy là kẻ chia rẽ, ích kỷ, phân hóa thế giới là 1 cách hay để thu hút những đám đông thiển cận gào rú lên đồng ủng hộ. Còn gì sung sướng bằng việc ngồi rung đùi trên nhà cao nhìn xuống đám con nhang xì xụp dưới những lời lẽ đạo đức giả dối ngọt ngào mà tiền xương máu chúng thì cứ chảy dòn dập, đều đặn vào tài khoản. Formosa Hà Tĩnh thò chân vào quậy nát, hủy diệt biển miền Trung Việt Nam mà vẫn ung dung cũng là nhờ có được 1 phần sự bảo kê của hiệp ước chống biến đổi khí hậu toàn cầu đấy. Bởi những kẻ ký tên trong cái hiệp ước ấy, bọn họ chả bao giờ quan tâm đến việc môi trường ở 1 quốc gia chậm tiến bị tàn hại đến mức nào đâu, họ cũng chả chú trọng gì đến việc nâng cao các tiêu chuẩn bảo vệ môi trường ở những đất nước lạc hậu cả, miễn nơi họ sống xanh - sạch - đẹp để họ dễ dàng kiếm phiếu và tiền lại rủng rỉnh đầy túi tham là được. **Đưa công xưởng, nhà máy về lại Mỹ ít nhất sẽ giúp thế giới bớt ô nhiễm hơn vì**

Trung Quốc bớt ô nhiễm đi. Tôi ủng hộ ông Trump thực hiện việc này. Chỉ có điều các nhà tài phiệt sẽ phải tiêu tốn nhiều hơn để đầu tư cho đạt được các tiêu chuẩn Mỹ và cũng phải móc hầu bao nhiều hơn để trả lương nên họ sẽ không vui vẻ với Trump đâu.

"Gây chia rẽ" có lẽ là chiêu bài nghe có lý và chống Trump hiệu quả nhất, chính vì vậy nó được áp đặt, lồng ghép vào mọi bước đường của ông ta. Có điều, hoặc người ta đã quên hoặc họ cố tình phớt lờ không hiểu rằng ngay cả sự chia rẽ nó cũng có những giá trị tích cực nhất định. Đó là khi ai đó chia rẽ 1 lối sống bầy đàn để cho mỗi cá nhân trở nên có ý thức độc lập và mạnh mẽ hơn. Vâng, tôi đang muốn nói đến những đồng minh ăn bám lâu đời của Hoa Kỳ đấy. Trong suốt nhiều năm, các quốc gia này đã ỷ lại, dựa dẫm, phó mặc toàn bộ trách nhiệm chung cho nước Mỹ còn bản thân họ thì ngày càng trở nên biếng nhác, hời hợt, vô trách nhiệm và vị kỷ hưởng thụ hơn. Họ biến Hoa Kỳ thành 1 con gà mẹ bù xù bệ rạc, lấm lem nhếch nhác suốt ngày tất tả chạy tới chạy lui lo lắng cho cả đàn con ngờ nghếch, nhõng nhẽo, vùi vãnh và lười biếng. Nó rõ ràng không thể được gọi là 1 liên minh trong mắt những người có tự trọng và tinh thần trách nhiệm. Khi đồng minh trở thành gánh nặng, thì nước Mỹ sẽ suy yếu, tàn lụi mà chẳng cần phải có kẻ thù. Sự thật này không chỉ 1 mình ông Trump nhìn thấy, nhưng các tiền nhiệm của ông, đã vì những mục đích cá nhân khác hoặc vì không đủ bản lĩnh mà nhắm mắt làm ngơ, giả lả vật vờ cho qua ngày đoạn tháng. Những kẻ lười nhác, dựa dẫm và ỷ lại cũng thừa biết điều này, song dĩ nhiên họ không muốn thay đổi trạng thái sung sướng hưởng thụ ấy và vì vậy họ ghét Trump. Còn tôi, tôi hiểu rõ vai trò cầm cương của nước Mỹ với thế giới văn minh, cho nên tôi cần 1 nước Mỹ thực sự mạnh mẽ từ nội lực cũng như bất kỳ quốc gia nào khác đứng bên cạnh Mỹ phải là những đồng minh thực thụ, có bản lĩnh, có sức mạnh và có trách nhiệm. Chỉ có như vậy, trật tự thế giới hiện tại mới sẽ không bị khuynh đảo bởi các thế lực quỷ dữ xấu xa, đen tối đang ngày một mạnh hơn lên nhờ sự ngớ ngẩn, thiên cận và ấu trĩ của phần lớn những người đang được thụ hưởng các giá trị văn minh tốt đẹp mỗi ngày. Tôi cần trật tự thế giới này được giữ nguyên, tôi cần tất cả mọi người nhìn rõ bộ mặt loài quỷ dữ, tôi cần tất cả mọi người trông thấy những tội ác mà chúng đang hoành hành, tôi cần tất cả mọi người hiểu được bản chất của chúng để chúng không thể biến hình và trà trộn vào mà hãm hại chúng ta thêm nữa. Tôi cần loài quỷ dữ hiểu rằng chúng sẽ không thể thôn tính loài người, không thể nuốt chửng dân tộc Việt Nam của tôi. Tôi cần ông Trump tiếp tục những việc ông đang làm cho đến khi các đồng minh thức tỉnh, trở nên độc lập, mạnh mẽ tự đứng trên đôi chân của mình. Khi tất cả chúng ta đứng lên, quỷ dữ sẽ phải quỳ xuống.

Nhiều người chống Trump vì chính sách ngăn chặn di dân bất hợp pháp của ông ấy. Với họ, như thế thật là ích kỷ, nhỏ nhen, xấu xí và vô nhân đạo. Thực

chất là họ đã cố tình đánh tráo hai khái niệm "nhập cư" và "nhập cư bất hợp pháp", "di dân" và "di dân bất hợp pháp". Việc cắt cúp này xuyên tạc hoàn toàn bản chất vấn đề. Những di dân tìm đến Mỹ bằng con đường hợp pháp là những người có quyết tâm và nỗ lực, còn những người chọn lựa phương thức bất hợp pháp thì chỉ là những kẻ bỏ chạy thuần túy. Và "di dân lậu" thực sự sẽ chỉ là những kẻ bào mòn, phá hoại nước Mỹ từ bên trong. Hoa Kỳ có đầy đủ các quy chế tị nạn cho mọi tầng lớp người trong các xã hội chậm tiến. Như vậy, rõ ràng những người chạy đến Mỹ theo cách bất hợp pháp nghĩa là họ đã không từng đấu tranh ở xứ sở cũ nên không đạt được những tiêu chuẩn này. Ủng hộ nhập cư bất hợp pháp cũng đồng nghĩa là khuyến khích người ta sống hèn mọn, ích kỷ, vô trách nhiệm và vụ lợi hơn. Đặc biệt là nhiều người gốc Việt cũng lên án chính sách nhập cư của ông Trump dữ dội, có lẽ vì họ nhớ tới quá khứ vượt biên của mình và muốn xóa đi sự mặc cảm bởi cách thức mà họ đã đến Hoa Kỳ. Nhưng ngay cả như thế, đó vẫn là 1 sự nhầm lẫn khái niệm. Bởi vì trong bối cảnh đặc thù riêng biệt của mình, Việt Nam khi ấy không những là 1 đồng minh mà còn là mặt trận chống chủ nghĩa cộng sản của Mỹ và thế giới tự do, nó khác hoàn toàn với các quốc gia chỉ đơn thuần nghèo đói và loạn lạc dưới sự cai trị của các nhà cầm quyền độc tài sắt máu. Đó là còn chưa kể, đất lành thì chim đậu, nhưng chim thì cũng có đủ các thể loại chim, đại bàng, bồ câu mà kèn kèn cũng lắm. Có những kẻ lăm le đến Mỹ chỉ là để ăn tàn phá hại cái cơ ngơi vật chất nguy nga đồ sộ mà bao người đã cất công gầy dựng ấy mà thôi. Tôi ủng hộ sự công bằng và bình đẳng về cơ hội, tôi cũng ủng hộ các nền tảng xã hội vận hành trên luật pháp và trật tự. Nếu tôi muốn đến Mỹ, tôi nhất định sẽ đến bằng 1 con đường hợp pháp.

Một số người thì chống Trump vì nhìn ông ấy như 1 kẻ độc tài. Đó là những người không hiểu gì về cơ chế vận hành chính trị và xã hội Hoa Kỳ cả. Họ hầu hết áp đặt các kinh nghiệm cá nhân mà bản thân đã đúc kết khi trực tiếp sống dưới hoặc tìm hiểu về các thể chế chính trị độc tài. Với Hoa Kỳ, chỉ 1 quyết định hay hành động vi Hiến, là bất kỳ ai kể cả tổng thống cũng phải đối diện nguy cơ mất chức và thậm chí là lĩnh án tù.. Trong một xã hội mà tam quyền phân lập thực sự độc lập như Mỹ, thì không cá nhân hay tổ chức nào có thể nắm giữ quyền lực tuyệt đối vượt trên Hiến Pháp được và các đối thủ chính trị của nhau thì sẽ không bao giờ bỏ lỡ 1 cơ hội nào để triệt hạ đối phương. Người ta cũng hoàn toàn nhầm lẫn trong vấn đề dùng người của Trump để quy kết ông độc tài gia đình trị. Điều này khiến tôi liên tưởng rất nhiều đến chế độ Đệ Nhất Việt Nam Cộng Hòa dưới thời tổng thống Ngô Đình Diệm. Việc bổ nhiệm nội các của ông Trump đã được mô tả sai lầm như 1 việc thu tóm quyền lực trong các chế độ độc tài. Nhưng thực ra bản chất chính xác của nó là gì. Chọn lựa thành phần nội các là quyền tự do của tổng thống để xây dựng đội ngũ trợ lý hòng giúp chính quyền của ông ta hoàn thành tốt nhất các nhiệm vụ trong phạm vi quyền hạn mà Hiến pháp và Luật pháp quy định. Trong chế độ tổng thống,

nội các không hoạt động như một cơ quan quyền lực chung của ngành lập pháp mà vai trò chính yếu của nó là một hội đồng cố vấn chính thức của nguyên thủ quốc gia. Vai trò thứ hai của các viên chức nội các là điều hành các cơ quan thuộc ngành hành pháp hay các bộ. Nó khác với hệ thống chính trị Westminster mà ở đó nội các quyết định chung các chính sách và hướng đi chiến thuật của chính phủ, đặc biệt là các vấn đề quan hệ đến luật lệ mà Nghị viện đã thông qua. Nghĩa là việc bổ nhiệm nội các hoàn toàn là quyền hợp Hiến, hợp pháp của ông Trump và việc ông ta cho lựa những người phù hợp với khuynh hướng của mình để đạt hiệu quả công việc tốt nhất là hoàn toàn bình thường và đứng đắn, ông ấy không có nghĩa vụ phải chọn lựa những kẻ chống lại mình. Những kẻ xảo trá đã đánh lộn sự khác biệt này để kích động những người không nắm rõ các kiến thức chính trị hòng hãm hại người mà chúng thù ghét. Việc John Bolton viết sách để tấn công ông Trump khiến cho rất nhiều kẻ thù của Trump khoái trá và sử dụng cuốn sách ấy như 1 trong các vũ khí chiến lược để tiêu diệt ông Trump. Song, tuyệt nhiên tất cả đám chính trị gia, dù hạ hê đến đâu, lợi dụng cuốn sách ra sao và căm tức Trump đến mức nào lại muốn hợp tác hay làm việc chung với John Bolton cả. Tôi lại nhớ ngày xưa cộng sản cũng dùng chiêu bài tương tự thế này để vu cáo và kích động nhân dân miền Nam Việt Nam chống lại tổng thống Diệm vậy. Tôi đồng cảm với ông Trump và tiếc nuối cho nền Cộng Hòa non trẻ đã chết yểu của đất nước tôi.

Cũng bởi kém hiểu biết về chính trị, nhiều người Việt đã căm thù và chống đối ông Trump điên cuồng bởi những liên tưởng lệch lạc của họ trong biện pháp và cách thức hành xử của ông Trump với các vấn đề biến động chính trị và xã hội của nước Mỹ. Những người luôn mơ mộng đến 1 cuộc biểu tình vĩ đại để hạ bệ chế độ độc tài ở Việt Nam tỏ ra phần nộ trước giải pháp đưa vệ binh quốc gia Hoa Kỳ vào dẹp bạo loạn của ông Trump. Bởi vì họ cho rằng điều đó sẽ tạo ra tiền lệ tồi tệ giúp cho đảng cộng sản Việt Nam có thể công khai sử dụng quân đội đàn áp biểu tình vậy. **Vấn đề là họ đã quá nông cạn.** Thứ nhất vệ binh quốc gia Hoa Kỳ không đàn áp biểu tình ôn hòa mà họ chỉ có mặt theo lệnh ông Trump để triệt hạ các cá nhân và băng nhóm tội phạm đã lợi dụng biểu tình để biến thành bạo loạn, đốt phá, cướp bóc, hôi của, giết người. Sự thật cho thấy vệ binh quốc gia Mỹ đã đứng bên những người biểu tình ôn hòa và bảo vệ họ và đó chính là ý nghĩa của việc ông Trump đã làm. Thứ 2, người ta nhầm lẫn nghiêm trọng bản chất của vấn đề, nhầm lẫn các giá trị giữa 2 hệ thống cầm quyền, nhầm lẫn mục tiêu và ý nghĩa của các cuộc biểu tình, nhầm lẫn hoàn cảnh, thái độ và nguyện vọng của đám đông quần chúng ở 2 sự kiện được liên hệ. Ngày xưa Trung cộng tàn sát đẫm máu Thiên An Môn có cần tiền lệ nào của Mỹ đâu. Đơn giản, kẻ tàn ác sẽ làm bất cứ điều gì nó cho là cần thiết để duy trì địa vị, quyền lực mà chẳng cần phải có tiền lệ hay được ai cho phép cả đâu. Nói về điều này thì phải nhớ tới những con người Hongkong can đảm, họ vẫn ngày đêm xuống đường đòi hỏi quyền độc lập cho xứ sở mình và họ nhìn thấu

ngay bản chất của vấn đề ở Mỹ. Chính họ đang biểu tình và đang đối đầu sinh tử với lực lượng hắc cảnh tàn ác Trung cộng, nhưng chẳng ai trong số họ ủng hộ các cuộc biểu tình Antifa, BLM ở Mỹ cả và khi được hỏi họ lập tức chỉ ra ngay sự khác biệt bản chất của vấn đề. Với chiêu bài trung cầu dân ý, Putin đã thôn tính gọn ghẽ vùng bán đảo Crimea của Ukraina. Chính vì vậy khi Tập Cận Bình cố gài ông Trump về việc xây dựng các trại cải tạo ở Tân Cương thì tổng thống Mỹ đã rất khôn khéo trả lời ngắn gọn rằng đó là việc nên làm. Đúng, đó là việc nên làm, nhưng các trại cải tạo đó để giam giữ người Duy Ngô Nhĩ hay đám quan chức bành trướng Bắc Kinh thì ông Trump không nói. Ông Trump cũng là người có những thủ thuật ngoại giao rất hiệu quả theo đường lối "đi với bụi mặc áo cà sa, đi với ma mặc áo giấy". Và chúng đã thực sự làm cho đám lưu manh tráo trở nhiều lần khốn đốn. Khi ông Trump nói "chủ tịch Tập là bạn tốt của tôi" thì đó đích xác là 1 lời "khen cho chết" đúng kiểu thâm Tàu. Mà là bạn tốt của tao, thế nên nhiệm vụ của mày là thể hiện điều đó đi, vì tao đã nói vậy trước bàn dân thiên hạ rồi. Và nếu như hành động của mày thể hiện rằng mày không phải bạn tốt của tao thật thì tao sẽ đập mày và chính mày sẽ phải mang tiếng là thằng phản trắc. Lời khen của Trump thực sự là chân thành và tử tế với những người tốt, nhưng nó cũng chính là những cú giòi lái đầy uy lực với những kẻ lật lọng, gian manh. Tôi thích vậy, chẳng việc gì phải lịch thiệp, nhã nhặn với những thằng khốn nạn rồi rước bực bội, ám ức vào mình và tìm cách trút lên những người chẳng liên quan khác.

Ông Trump nói Tập là bạn tốt của mình nhưng vẫn liên tục đánh thuế, tấn công kinh tế và siết chặt các vấn đề ngoại giao. Đúng vậy, nếu thực sự là bạn tốt, thì phải sống sòng phẳng, bình đẳng và thẳng thắn, minh bạch với nhau chứ nhỉ! Và cũng chỉ có dưới thời của ông Trump thì mới có các "đạo luật nhân quyền Hongkong", "đạo luật bảo vệ Đài Loan", "đạo luật Tân Cương", "sắc lệnh chấm dứt đặc quyền Hongkong", "luật tự trị Hongkong", "sắc lệnh trừng phạt Trung Quốc" cũng như việc cấm cửa 1 số quan chức Trung cộng và tổng xuất ô gián điệp Trung cộng ở Houston. Tôi đánh giá cao những việc làm và thái độ cứng rắn, mạnh mẽ đó.

Cũng nói đến chuyện lịch thiệp, quý phái thì có nhiều người chống Trump vì cho rằng ông này bồ bã, thô kệch quá. Thực sự, lịch thiệp là cần thiết, nhưng nó phải xuất phát từ tấm lòng trung thực và thái độ chân thành. Ông Trump bồ bã thật, ông ta nghĩ gì nói đó thật nhưng ông ấy không gian manh, lẻo lá. Tôi theo dõi các cuộc họp báo của ông ấy và nhận ra 1 điều rằng ông Trump luôn cố gắng trả lời nhiều nhất có thể những vấn đề mà các phóng viên đặt ra, kể cả nhiều khi đó là những chiêu trò gài bẫy. Giống như trong cuộc họp báo hôm 10/08 vừa qua, khi ông Trump quay trở lại khán phòng sau vụ nổ súng, nhiều phóng viên đã cố tình hỏi kiểu gài bẫy để ông hó mồm, nhưng ông Trump đã cố gắng giải thích với họ và lập đi lập lại như kiểu ông rất muốn chia sẻ thay vì

nếu là 1 chính khách khác họ đã có thể khôn khéo trả lời ngắn gọn rằng sở mật vụ sẽ có thông báo chính thức sau để né tránh mọi rắc rối có thể xảy ra. Nhiều người cũng tỏ ra coi thường ông Trump vì cho rằng ông nhỏ mọn, vật vãnh, nói nhiều và trả treo với truyền thông quá, thực lòng thì tôi nghĩ bất kỳ 1 người nào có quan tâm dù thích hay ghét ông Trump cũng phải thừa nhận rằng sở dĩ ông ta phải lao vào tranh cãi, đấu đá võ mồm như vậy là bởi vì đảng Dân Chủ Mỹ đã khởi xướng nên điều đó. Chính đảng Dân Chủ vì không chấp nhận thất bại trong cuộc bầu cử 2016 mà đã không ngừng tấn công, hãm hại ông Trump mọi nơi mọi lúc, ròng rã suốt từ đó đến nay. Vậy nếu thử đặt chúng ta vào tình huống như vậy, chúng ta sẽ làm gì?!

Người ta dường như không nhận ra 1 điều thú vị, đó là việc bước vào chính trường của ông Trump dù tạo ra rất nhiều sóng gió và tranh cãi nhưng đã thức tỉnh không chỉ dân Mỹ mà gần như là toàn thế giới. Các vấn đề chính trị trở nên thu hút và được quan tâm sát sao bởi tất cả các phe phái, tổ chức, cá nhân ủng hộ hay chống đối ông ấy. Nước Mỹ đang im lìm trong cơn mộng mị bỗng chòng tỉnh và năng động vùng vẫy tung tăng. Cho dù là chống đối hay ủng hộ ông Trump, thì rõ ràng người ta đã trở nên tràn đầy sức sống và có thể nói là bị kích động đến mức rạo rực bởi ông ấy. Rất rất thú vị nữa là, việc đăng quang của ông Trump cũng dường như làm cho cộng đồng người Việt Nam, người Mỹ gốc Việt và thậm chí cả những người Việt tại quốc nội bừng tỉnh ý thức về chính trị. Dù là bất đồng, mâu thuẫn, đối đầu nhau, song rõ ràng đời sống chính trị của người Việt chưa bao giờ rộn ràng đến vậy. Đây là 1 chỉ dấu rất tốt cho việc hưng phục linh hồn của 1 dân tộc, 1 quốc gia. Đối với tôi, hiện tượng này đánh dấu 1 bước ngoặt quan trọng trong tiến trình thức tỉnh và thay đổi của Việt Nam. Và nó cần được tiếp tục duy trì cho đến khi thực sự hình thành được 1 khuynh hướng chuyển động có gia tốc. Tôi cần ông Trump tái đắc cử để đảm bảo cho những tính toán và sự vận hành đó. Ông Trump tiếp tục cương vị tổng thống Mỹ, Trung cộng sẽ phải tiếp tục cắt giảm thời gian cũng như lực lượng chi phối Việt Nam để tập trung đối phó với Hoa Kỳ. Và như vậy, tôi sẽ có thêm thời gian để chuẩn bị những điều tốt đẹp cho đất mẹ Việt Nam yêu dấu của tôi.

Một tính chất, đặc điểm thú vị tiếp theo nữa mà lẽ ra những người hoạt động chính trị theo khuynh hướng dân chủ, tức là rất cần sự ủng hộ của các tập hợp quần chúng, cộng đồng bắt buộc phải nhận thấy đó là việc tham chính của ông Trump đã xóa bỏ hoàn toàn ranh giới ngăn cách giữa vai trò công dân phổ thông với tầng lớp chính trị chuyên nghiệp. Nói cách khác, ông Trump đích thực là 1 công dân Mỹ làm tổng thống, ông ta không bị tách biệt khỏi quần chúng bởi những chiêu trò, mưu mẹo, thủ đoạn giống như đám chính trị gia lão luyện. Đây chính là lí do tiềm ẩn mà khiến cho nhiều người yêu mến cũng như căm ghét ông điên cuồng đến vậy. Một tổng thống của dân, 1 chính trị gia nhân dân đích thực nên sự gắn kết của ông với các khối quần chúng ủng hộ là vô

cùng chặt chẽ và nồng nhiệt. Ông suy nghĩ bằng suy nghĩ của một công dân Mỹ bình thường và ông đưa ra các quyết sách để giải quyết các vấn đề của người dân Mỹ một cách trực tiếp vì đó cũng chính là những vấn đề bức thiết đối với ông - một công dân Mỹ chưa từng bị tách biệt và xa cách cộng đồng mình vì chính trị như cái ý niệm mà Barack Obama đã nói đại ý rằng "người dân cần không ngừng làm cho chính quyền phải cảm thấy khó chịu".

Và điều cuối cùng, tôi cần lá phiếu của mọi người, tôi cần sự công khai thể hiện/ bày tỏ thái độ của mọi người. Mặc dù những lá phiếu gốc Việt là quá ít ỏi để có thể ảnh hưởng lớn đến kết quả của cuộc bầu cử Hoa Kỳ sắp tới, nhưng điều quan trọng nhất mà tôi mong muốn đạt được đó là sẽ nhìn thấy, tìm ra được những con người tương đồng về nhận thức, tư duy và quan điểm để cùng đứng vào chung 1 hàng ngũ với mình. Chúng ta đã im lặng, ẩn mình quá lâu để đến nỗi những giá trị tốt đẹp ngày càng mai một. Chúng ta đã để những kẻ hung hăng, ngáo ngổ gieo rắc sự hận học và thù hận quá nhiều. Đã đến lúc chúng ta cần lên tiếng. Chúng ta có thể không thành công, nhưng kể từ bây giờ, chúng ta sẽ đứng thẳng và đứng vững trên đôi chân của chính mình. Xin chân thành cảm ơn tất cả mọi người!

Ngô Đình Thắm

Chuyến Đến: Bằng Phong Đặng Văn Âu

www.vietnamvanhien.org

